

на всички останали, тѣ били хванати отъ негритѣ и обезглавени. На другия день било вече невъзможно да се остане въ парахода. Пѣсѣцитѣ се раздвижили и почнали бързо да го поглѣщатъ. По заповѣдь на капитана спуснали спасителнитѣ лодки; всички се настанили въ тѣхъ и почнали да гребатъ навжтре въ морето.

Една отъ четиритѣ лодки не могла да устои на течението и била изхвърлена на брѣга. Повторило се сжщото нѣщо, както предния день. Плуvcитѣ били обрани и следъ това обезглавени. Това страшно зрелище изглежда удвоило силитѣ на останалия екипажъ отъ другитѣ три лодки и тѣ успѣли да се отдалечатъ отъ брѣга. Нѣколко де-на следъ това единъ товаренъ параходъ намѣрилъ 2 отъ лодкитѣ и прибралъ изгладнѣлитѣ пжтници. Сждбата на третата останала неизвестна. По всѣка вѣроятность тя станала жертва на вълнитѣ.

Отъ 110 пжтници и 22 моряци били спасени само 60 души.

Единъ голѣмъ врагъ на мореплавателя е мъглата. Презъ пролѣтъта обикновенно падатъ гжсти мъгли, които се задържатъ цѣли седмици. Тѣ прѣчатъ за ориентирането на параходитѣ и често пжти ставатъ катастрофи отъ сблѣскването на 2 парахода. Една такава катастрофа станала презъ 1914 год. при канадскитѣ брѣгове въ устието на рѣката Лоренцъ. Единъ канадски параходъ съ 1387 пжтници се сблѣскалъ съ единъ товаренъ холандски, при което и двата били повредени. Притеклитѣ се на помощъ параходи могли да спасятъ само 400 души. Повече отъ 1000 души намѣрили смъртта си въ студентитѣ води на рѣката Лоренцъ. Канадския параходъ потъналъ за 12 минути, като пов-